

φωνήεντο

φωνήεντο, το, ουσ. [*<αρχ. φωνήεν, ουδ. του επιθ. φωνήεις (= εκείνος που έχει φωνή)*], το φωνήεντο· η σκληρή κουβέντα, ο σκληρός λόγος, η έντονη επίπληξη: «μη γελάς, γιατί θα 'ρθει κι η δικιά σου ώρα ν' ακούσεις τα φωνήεντά σου!». Από το ότι τα φωνήεντα έχουν σκληρή προφορά σε αντιδιαστολή με τα σύμφωνα·

- *έλα να σου σπρεχάρω δυο φωνήεντα*, απειλητική πρόσκληση σε κάποιον για να τον επιπλήξουμε: «έλα να σου σπρεχάρω δυο φωνήεντα, γιατί έμαθα πως την έκανες πάλι κοπάνα»·

- *της πετώ δυο φωνήεντα*, της λέω κάποιο ερωτικό υπονοούμενο, της κάνω νύξη για να βολιδοσκοπήσω αν έχει διάθεση να συνάψει μαζί μου ερωτική σχέση: «μόλις την είδα να κάθεται μόνη, της πέταξα δυο φωνήεντα, αλλά αυτή εξακολούθησε να μένει σοβαρή»·

- *του πετώ δυο φωνήεντα*, **α.** του μιλώ με σκληρή γλώσσα, τον επιπλήττω αυστηρά: «του πέταξε δυο φωνήεντα ο διευθυντής του, γιατί άργησε να 'ρθει πάλι το πρωί στη δουλειά». **β.** του μιλώ με υπονοούμενα, του κάνω νύξη πάνω σε κάποιο θέμα που με ενδιαφέρει, για να βολιδοσκοπήσω τις διαθέσεις του: «χρειαζόμουν κάτι λεφτά και του πέταξα δυο φωνήεντα, για να δω τις διαθέσεις του, αλλά έκανε πως δεν κατάλαβε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας